

BİR HOŞGÖRÜ HİKÂYESİ

Çok soğuk bir kış günüyümüş. Tipi ve rüzgâr kimseye göz açtıramıyormuş. Bir saçak altına sığınmış yaşlı bir kadın, çaresiz bakışlarla yoldan geçenlerin ona yardım etmesini bekliyormuş.

Babasıyla birlikte eve gitmeye çalışan bir çocuk, ihtiyar kadını görmüş. Babasının elini çekiştirerek’’Şu zavallı kadına yardım

edebilseydik keşke’’ demiş. Babası da kadına çok acımış, ama hava o kadar soğukmuş ki yolda oylanmak istememiş. ‘‘Elimizden bir şey gelmez’’ diyerek hızla yürümeye devam etmiş.

Biraz sonra yoldan geçen lüks bir araba, ihtiyar kadının önünde durmuş. Arabanın içindeki zengin adam, kadına bir lira fırlatmış. Ardından araba hareket etmiş. Adam parayı fırlatır fırlatmaz cüzdanın yanlış düğmesini açtığını ve kadına bir lira değil bir altın fırlattığını anlamış. Evine döndüğünde hala yaptığı yanlışla üzülyormuş. Dikkatsizliğine, altını yola fırlattığına kızıyormuş.

Aynı saatlerde ihtiyar kadın için üzülen çocuk da evinde, ‘‘Keşke bir şey yapabilseydik’’ diye düşünüyor, ihtiyar kadını unutamıyormuş. O akşam çocuğun yüzü hiç gülmemiş. Sofraya oturmuş ama lokmaları yutamamış. ‘‘Neyin var?’’ demiş annesi. Çocuk babasına bakarak ihtiyar kadının sefil halini anlatmış. Babası çok utanmış. ‘‘Hadi git ihtiyar kadını buraya getir, sıcak bir çorba içsin’’ demiş.

Çocuk ihtiyar kadının yanına geldiğinde, kadın donmuş elleriyle hala zengin adamın fırlattığı altını arıyormuş. Çocuk ihtiyar kadını evine getirmiş. Ona sıcak çorba ikram etmişler ve yatacak yer hazırlamışlar.

O gece melekler iyilik defterine zengin adamın fırlattığı altını değil, şefkatli çocuğun hoşgörüsünü kaydetmişler...

BERKAY BALİ